

nej, hvis hr. Ole Vagn Christensen skulle have glemte det.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Ja, nu lyder det jo, som om det ikke bare er Dansk Folkeparti, der har ført parallelforhandlinger med beskæftigelsesministeren, men også SF, og det er da udmærket.

Men jeg fik ikke svar fra hr. Ole Sohn på spørgsmålet, om det ikke altid skal kunne svare sig at arbejde, og om det ikke er en god idé og også kan lønne sig at være forsikret og organiseret og betale sit efterlønskontingent frem for at stå uden for. Hvis det ikke skulle være tilfældet – og det er det jo af og til, det ved SF også godt – hvordan vil man så løse det problem? Det har vi forsøgt, men ikke ved generelle satsned sættelser, så derfor er der ingen overensstemmelse mellem det, man påstår, vi gør, og det, vi virkelig gør. Vi har ikke lavet generelle satsned sættelser, vi har løst et moralsk og politisk problem, men hvis det skal kunne svare sig at forsikre sig og organisere sig, må SF også have et problem.

Så er der spørgsmålet om, hvor mange henvendelser hr. Ole Sohn har fået om, at folk følte, de fik for lidt aktivering, om der er nogen eksempler på det. Jeg har til gengæld mødt mange, som mente, de fik for meget aktivering.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg synes, hr. Ole Sohn forsøger at slippe uden om, hvad konklusionen egentlig er i den pointe, jeg prøver at fremhæve. Pointen er jo, at hvis man har en mulighed for at vælge en anden aktør, som man selv mener leverer en bedre vare, og som også ifølge alle målinger leverer enten den samme eller en bedre vare, når det gælder om at komme tilbage på arbejdsmarkedet, kan man gøre det. Det er da det samme som at give den ledige en ret til at fravælge håbløs aktivering, og det er den ret, hr. Ole Sohn efterlyste. Det er det, vi har givet, så hvad mere kan man ønske sig?

Kl. 19.15

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil godt starte med at sige hr. Ole Sohn tak for tilsagnet om, at de her ikke er et socialt problem, den gruppe, vi taler om. Og derfor: For mig er ledighed nemlig ikke en social situation,

og det kan jeg også forstå det heller ikke er for hr. Ole Sohn.

Men mit spørgsmål til hr. Ole Sohn er så, at når det har vist sig, at et sammenfald omkring kontanthjælp, boligydelse, og hvad der ellers er, viser, at man kan få mere på kontanthjælp ved at tage den ydelse som ledig med kun et ledighedsproblem, end man kan ved de maksimale dagpenge, er hr. Ole Sohn så ikke enig i, at det så er nødvendigt, hvis man skal bevare et dagpengesystem og troværdigheden over for et dagpengesystem, at der gribes ind over for den slags uhensigtsmæssigheder?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige, så det ikke skal misforstås: Jeg kunne aldrig nogen sinde drømme om at arbejde for at bevare et system, hvis det ikke er godt nok. Man kan da aldrig nogen sinde argumentere for at bevare et a-kasse-system for systemets skyld. Det har da aldrig nogen sinde været arbejderbevægelsens opgave. Aldrig nogen sinde. Det, man skal sørge for, er, at den arbejdsløse får bedst mulige forhold.

Jeg vil i øvrigt også anholde, at hr. Ole Vagn Christensen siger: Hvis man skulle vælge at tage den ydelse. Hvem vælger at tage kontanthjælp? Hvem vælger at tage kontanthjælp?

Nej, problemet er, at man skulle have løst det på den måde, som LO foreslog, ved ikke at tage udgangspunkt i husstandsindkomsten, som man gør i dag. Så kan det give nogle problemer. Men vi ved alle sammen godt, at for langt, langt hovedparten af alle de folk, som er arbejdsløse, som kun har arbejdsløshed som problem, er det altafgørende at komme i arbejde, for hele vores samfund bygger på den status, at man har et arbejde. Så det er slet ikke et problem. Det er en falsk problemstilling, Socialdemokratiet har påtaget sig for at argumentere for, at man har sagt ja til nogle nedskæringer, som man grundlæggende er imod.

Til hr. Anders Samuelsen vil jeg sige: Jamen jeg anerkender jo – jeg vil gerne gentage det – at det, at man kan vælge andre aktører, er nyt. Man kan godt som arbejdsløs sige, at man vil have en anden aktør, men den anden aktør skal jo også kunne modtage det.

Det, jeg mener burde være et problem for os herinde, er, at det er de ledige, som har de største problemer, det er sværest at sætte i gang igen. Det er også dem, der får sværest ved at udnytte valget af andre aktører. Og det er derfor